

כניסת השבת – 18.35
יציאת השבת – 19.43
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 20.23
(אופק חדרה)

מתוק מדבש

יום שישי בשעה 17.00 שיעור על פרשת השבוע: (להאזנה 03-6171111)
ביום שבת קודש 14.30 דרשה ושיעור מנחה בשעה 15.30
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה דרשת 'שבת הגדול' רב העיר שליט"א בשעה 16.00 בבית הכנסת 'נצח ישראל' מרכזיט הפאית פסט ה'

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י הרב ברוך בוקרה שליט"א
פניית הכנסת 'בית יוסף' בשעת אולגה
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' במלפון 073-2951228

שנה שמינית – גיליון 15
פרשת מצורע - שבת הגדול
לקראת פסח תשפ"ב

ויצא הכהן... וראה והנה נרפא נגע הצרעת (יד' ג')
מדוע רק הכהן הוא זה שיכול לטהר את המצורע?
אומר רבי מאיר מגוסטנין זיע"א: אם תשאל אדם 'מדוע אתה מדבר לשון הרע?' התשובה הקלאסית תהיה 'מה קרה? הרי כל מה שאמרת זה אמת...'
אז צריך לדעת שאדרבה, כאשר הדברים הם דברי גנאי הם נחשבים לשון הרע אפילו שהם אמת. ואם הם דברי שקר הרי זה נכנס להגדרת 'מוציא שם רע'.
וידוע כי מידתו של אהרן הייתה 'אוהב שלום ורודף שלום'. וכיצד היה אהרון פועל? הוא היה משנה מהאמת ואומר לכל אחד מבעלי המריבה כי חברו מתחרט וכי הוא בצער ומבקש סליחה וכך הם היו מתפייסים.
ולכן הכהן הוא התשובה לאותו מדבר לשון הרע, כי הרי מהכהן רואים שצריך לפעמים להתרחק מהאמת אם זה יביא שלום. קל וחומר שאם האמת היא זו שגורמת חלילה למריבה או לפירוד ודאי שצריך להתרחק ממנה ולא לדבר לשון הרע על אף שאילו דברי אמת.
ולכן דווקא הכהן צריך לטפל בטהרת המצורע. מתוק מדבש! *****

מה המקור לאמירת 'שבת הגדול' ומפוק?
מין ה'בית יוסף' זיע"א ייחד סימן שלם (תל) שכותרתו 'שבת הגדול' ובו סעיף אחד בלבד הקובע כי: 'שבת שלפני פסח קורין אותו שבת הגדול מפני הנס שנעשה בו' ויש לשאול: הרי השולחן ערוך הוא ספר הלכה למעשה. ולכאורה מהי ההלכה למעשה בסעיף זה?
מתרץ בשו"ת 'אור לציון': מנהג ישראל (הובא במחזיק ברכה' לרבנו החיד"א זיע"א אות ב') לברך זה את זה בברכת 'שבת הגדול שלום ומבורך'. ויתכן שלזה כיוון מין השו"ע בסעיף זה להורות הלכה למעשה **לקרות את השבת הזו 'שבת הגדול'** כדי שזכור את הנס שנעשה בו. מתוק מדבש! *****

עט (מחנה) לקריאת שבת הגדול
מובא בזוהר הקדוש כי כל ששת ימי החול מתברכים מכח שמירת השבת. והנה, השבוע הכי יקר בהוצאות בשנה הוא השבוע האחרון לפני הפסח. לכן נקראת שבת זו בשם 'שבת הגדול' כי את השבת הזו כדאי לשמור בגדול!!! כדי שזוכה להרבה כסף להוצאות של החג. מתוק מדבש!

וגילח את כל שערו (יד' ח')
שלמה המלך אומר (משלי כא', כג) 'שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו' ועל אחת כמה וכמה אם האדם מנצל את פיו אך ורק לעמל התורה, הקב"ה משיב לו על כך בכפל כפליים ופיו הופך להיות פה קדוש, כל מה שמוציא מן הפה מתקיים, כמו שכתוב 'ותגזר אומר ויקם לך'.
נוכל ללמוד זאת ממה שסיפר הרב ד"ר משולם הרט (ברכי נפשי' לרה"ג יצחק זילברשטיין שליט"א): מעשה בבני זוג שלא שמרו עדיין מצוות, ולא נפקדו שנים רבות בילדים. הרופאים חיוו דעתם שבדרך הטבע אין להם כל אפשרות להיפקד. בשלב מסוים הציע להם הרופא המטפל, לעלות לביתו של 'שר התורה' מן רבי חיים קנייבסקי זצוק"ל ולקבל ממנו ברכה.
בני הזוג הסכימו... הבעל הגיע לביתו של רבי חיים. כשסיפר את סיפורו הביט בו רבי חיים וראה שהוא מגודל שיער. פנה אליו רבי חיים ואמר לו: 'כיצד אתה רוצה שיהיו לך ילדים, הרי גם אתה אישה?...'
כיון שהיה זה בימי ספירת העומר, אמר לו רבי חיים שבל"ג בעומר ילך להסתפר ויברכו.
והנה פלאי-פלאים... הבעל הסתפר, הברכה התקיימה, נגד כל התחזיות של הרופאים.
כי כאשר יהודי עמל בתורה הוא זוכה שהקב"ה מקיים את דבריו ומה שמוציא מפיו, מתקיים. מתוק מדבש! *****

ופציין לה מילתא דקדושתא
יהודי מקבל הודעה מכה"ה 'אני האקר פלסטיני השתלשלת צ'חשון הנק'פק'. 'ברוכים הבאים' אומר פצ'חשון 'אם ככ תכסו לי את המינוס'... *****

זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו (יד' ב')
טומאת הצרעת היא מהחמורות ביותר ותהליך הכפרה של המצורע הוא מהמורכבים והמתישים ביותר. מדוע?
אומר בעל ה'קדושת לוי' זיע"א: הסיבה היא כיוון שהמצורע פוסל את התפילין של הקב"ה ונסביר:
מובא בגמרא (ברכות ו', א') אמר רבי רבין בר אדא אמר רבי יצחק מנין שהקב"ה מניח תפילין? שנאמר (ישעיהו סב, ח) 'נשבע ה' בימינו ובזרוע עוזו' בימינו זו תורה שנאמר (דברים לג, ב) 'מימינו אש דת למו' ובזרוע עוזו אלו תפילין שנאמר (תהלים כט, יא) ה' עוז לעמו יתן'...
א"ל רב נחמן בר יצחק לרב חייא בר אבין הני תפילין דמרי עלמא מה כתיב בהו (מה כתוב בתפילין של הקב"ה?) אמר ליה (דברי הימים א יז, כא) 'ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ'... אמר להם הקב"ה לישראל: אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם שנאמר (דברים ו, ד) 'שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד' ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם שנאמר 'ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ'.
לפי זה יוצא שאם חלילה יש פירוד בעם ישראל הרי שהתפילין של הקב"ה פסולות. והרי המצורע הוציא שם רע על יהודי ובכך ביטל את אחדות ישראל ולכן כה חמור עונשו וכה קשה היא כפרתו. מתוק מדבש!

ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם... ושת תורים או שני בני יונה... (יד', כא-כב)
ויש לשאול שתי שאלות: א. מדוע הכפילות? הרי 'דל'

פירושו שאין ידו משגת? ב. מדוע בסוף פרשת קרבן הדל הפסוק חוזר (יד', לב) 'זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו' הרי זה מיותר לכאורה?

וחשבנו לומר בס"ד בדרך רמז: הקדמה א': בעוון לשון הרע מתמעטת פרנסתו של האדם ומתמעטים מזונותיו. רמז לדבר – 'פרנסה' בחילוף אותיות 'פה-רסן' וכן אמרו 'לפום צערא אגרא' 'לפום'='לפה' כלומר הפה של האדם כשלא שומרו מדיבורים אסורים יביא לאדם 'צערא' ואם שומרו מדיבור אסור יביא לאדם 'אגרא' = שכר.

וכמו כן הביא רבנו בחיי זיע"א את הפסוק (משלי יח) 'מפרי פי איש תשבע בטנו - תבואת שפתיו ישבע'.

הקדמה ב': המילה 'השגה' פירושה 'הבנה' כמו 'לא השיג בשכלו' וזו משמעות המילה 'מושג' ועוד...

לפי זה חשבנו לבאר בס"ד: מדובר באדם שמזה זמן רב חוטא בלשון הרע, או אולי אפילו כבר חטף פעם אחת צרעת והביא קרבן עשירות. אבל דא עקא, היהודי פשוט לא הבין את חומרת העוון וממשיך לתת דרור ללשונו, עד שבסוף נעשה דל ואביון.

יוצא שמדוע הוא נעשה דל? כיוון ש'אין ידו משגת' להבין שדלותו היא תוצאה של חטא לשון הרע!!!

ולכן נאמר 'זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו' דהיינו שבטהרתו הראשונה לא השיג את חומרת לשון הרע ולכן נעשה דל ואביון... מתוך הכנס

רציון וסיפור - מצאת וסאלת ליל פסח וסכנת הכנס

מובא בספר 'ויגד משה' בשם הגה"ק מבעלזא ז"ע:

ישנם ב' לילות בשנה המשפיעים אורם לכל השנה: ליל יום הכיפורים וליל פסח. ליל יום הכיפורים משפיע השם יתברך בלב כל ישראל אור של יראה וכל ישראל חרדים ופוחדים מאימת יום הדין, ובליל פסח משפיע השם יתברך אור של אהבה בלבבות ישראל.

והובא בספר 'נתיבות שלום': 'וכל ליל פסח מסוגל להשתנות מזלו מרעה ליפה, והיינו שבליילה הזו מסוגל להשתנות לחלוטין ולצאת לחירות מכל מצריו, על דרך אומרים ז"ל: 'בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים...'

ומובא בספר 'קב הישר' בשם ה'יסוד יוסף': 'יש קבלה בידי, כל טורח שאדם מטריח את עצמו לכבוד יום טוב של פסח והוא עייף ויגע... אזי בעסק זה הוא הורג כל המזיקים הנקראים נגעי בני אדם'

והצדיק רבי שמחה בונם מפשיסחא היה אומר: 'בכל המצוות כולם אין ראוי להרבות בחומרות יותר מידי, אולם בהלכות הפסח כדאי להחמיר, כי כל חומרה וחומרה הן כתכשיטים לכלה ובלבד שיעשה אותם מתוך רוגע ובשמחה ולא מתוך עצבון וכעס חלילה'

ועל כך אמר הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב זיע"א: 'על ידי ההכנות לחג הפסח יש ביד האדם להשיג מדרגת רוח הקודש אך מידת הכעס מונעת ממנו מעלה נשגבה זו'.

ובעניין זה להלן סיפור נורא שסיפר הגה"ק רבי משה אריה פריינד זיע"א – גאב"ד ירושלים ששמע מחמיו:

פעם אחת נסע חמיו עם חברו לקברי צדיקים באירופה. בין היתר הם הגיעו לבית החיים העתיק בעיר לעמברג. הם ראו שעל אחת המצבות חרוט 'פה נטמן פלוני בן פלוני – צדיק נסתר'. הדבר סיקרן אותם והם פנו אל הנהלת ה'חברה קדישא' לשאול על פשר העניין.

לאחר שכנוע רב נאותו אנשי ה'חברה קדישא' ופתחו את פנקסיהם הישנים ומצאו את דבר המעשה הבא:

רבה הראשי של לעמברג היה קדוש וצדיק נשגב, שהיה רגיל בתעניות רבות. ערב שבת אחת הוא מגיע למקווה כדרכו, והנה בעודו עומד בבית המרחץ ניגש אליו אחד מיהודי העיירה, שהיה עני מרוד וכמעט ולא ראוהו מסתובב, הוא לקח מטאטא והיכה חלושות את הרב על כתפו ואמר לו 'רבי, הנה בשבוע זה צמת והתענית תענית הפסקה (משבת לשבת) ובכן, דע לך שגם אני התענית תענית הפסקה, אבל ההבדל ביננו הוא שאתה בבואך לביתך לאחר תפילת ליל שבת תאכל בשר ודגים ומיני מטעמים, ואילו אני לא אוכל כי אם פת קיבר במלח ומים לחץ'.

'ודע לך, שאם תבוא לביתך בליל שבת ותראה שחתול אכל את הדגים שהוכנו עבורך ותעלה חמתך ותבוא לידי כעס שוב אין ערך לכל תעניות הפסקה שהתענית'.

הרב הנהן בראשו והלך לביתו.

והנה, בעת שהגיע הרב מבית הכנסת לביתו בליל שבת, הוא קידש על היין והגיע השעה לבצוע ולאכול את הדגים, לפתע, אמרו לו בני ביתו כי לצערם אין דגים כיוון שחתול נכנס לפתע לבית ואכל אותם...

מיד נזכר הרב בדברי העני ולא כעס כלל.

ואז הוא הבין כי אותו עני אינו איש פשוט כלל, והוא בוודאי קדוש עליון וצדיק נסתר... הוא שלח אליו את משמשו לבקש ממנו שיגיע אל הרב.

כשמוע העני את דברי השליח אמר לו 'הנה, בשעה שצדיק נסתר מתגלה עליו להסתלק מיד מן העולם. והנה, אם הרב היה שומר על הסוד ומגיע אלי בעצמו יכולתי להישאר נסתר וללמוד ולגלות לו רזי עולם, אבל היות והוא שלח שליח ממילא התפרסם העניין.

המשמש חזר והשיב לרב את דברי העני...

כשמוע הרב את הדברים, רץ מיד בזריזות אל בית העני אבל בהגיעו ראה כי הצדיק הנסתר שבק חיים.

לאור מעשה זה טמנו אותו בחלקה חשובה וחרטו על מצבתו 'פה נטמן פלוני בן פלוני – צדיק נסתר'.

אחים יקרים! ממעשה נורא זה רואים דבר מזעזע: אותו צדיק נסתר היה מוכן להתגלות, על אף שידע שבכך הוא מסיים את תפקידו בעולם. ומדוע עשה זאת?

התשובה: כדי להציל את הרב מכעס אחד!!!

ומזה נלמד, עד כמה צריכים אנו להיזהר ממידת הכעס כל השנה אך בעיקר בזמן ההכנות לפסח בכלל ובליל הסדר בפרט. וכמו שאמר הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב זיע"א: 'על ידי ההכנות לחג הפסח יש ביד האדם להשיג מדרגת רוח הקודש אך מידת הכעס מונעת ממנו מעלה נשגבה זו'.

ה' יזכנו, אמנן! שבת הגדול מבורך! פסח כשר ושמח!

לע"נ: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל

תמר בוארון בת מוזל ז"ל / דינה בת נגייה ז"ל

יעקב בן רבקה ז"ל / מימון ספירו בן מוזל טוב ז"ל / אסתר פרידה בת פאבל ז"ל

רחל (רשל) בת נעימה ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

להצלחת: דקל מלכה - להצלחה / מייכאל בן סימי - רפואה שלימה

אורי ישראל - רפוי' / סוזן בת ימנה - רפוי' / אהרון בן מסעודה -

רפוי' / דוריאן הודיה בת נעמי ונועם חן בת שולה - רפוי' / אוריה

אסף בן רותי - רפואה שלימה.